

Med *kaerlig* hilsen

Tildragelser fra et hundeliv

Pyh ha, det er varmt – men man må lide for at komme til at dufte godt!

Jeg er vendt forbi goldkøerne, hvor foderet lugter så fantastisk, at jeg ikke kan lade være med at rulle mig i det – uhhmmm, duften af varme majs, vådt tredje slet slæt fra 2012, og så er det to dage gammelt – det er kun kadaverkappen, som slår dette!

Men kadaverkappen har været tom i flere måneder, og okay med det tudefjæs, som Knud og Jens kan lave, når der må en ko derud, vil jeg næsten – men også kun næsten – undvære dén duft. Jeg spekulerer på, hvornår varmt goldko-foder også er fortid, da dyrlægen i sidste uge talte med store bogstaver til Jens om, at alle de tilbageholdte efterbyrder, børbetændelser og svage opstarter, stammede fra varmt foder. Og når jeg tænker på, at jeg for et par uger siden måtte springe op midt i en dejlig søvn og løbe om for at gå ved plansiloerne (jeg er jo farlig, farlig vagthund), for kvægrådgiveren parkerede ikke på gårdspladsen, men kørte direkte bag gården, hvorfra han ringede til Knud. Med den snak, som de havde dér foran de meget varme majs, troede jeg faktisk, at jeg skulle til at kigge langt efter gode dufte, men nej. Det hjælper heldigvis ikke at give Knud en simpel besked, når det er Jens, som blander foderet.

Varm foder er gift

Vi skal nok også have ny kvægrådgiver. Den gamle sagde i hvert fald, at Knud ikke behøvede at ringe med problemer hos køerne og en foderplan, der ikke fungerer, før de kunne finde ud af, 'at men-

nesker gerne vil have varm mad, men for køer er det gift'.

Knud brummede noget, da kvægrådgiveren var kørt med meldingen om, at det var fuldstændig spild af både Knud og kvægrådgiverens tid at ringe efter hjælp til 1.000 kr. i timen, når der lå bunker af løs varm majs, der var dækket to meter af, som det kunne regne ned i, og stakken lignede noget, som var påkørt med en sneplov. Jeg tror ikke, at Knud ringer til dén kvægrådgiver foreløbig, for det ser stadig sådan ud ved stakkene. Der er heldigvis masser af grovfoder, har jeg hørt Jens og Knud tale om, så mon ikke det går, at der ligger noget og rådner? Køerne kan jo heldigvis selv sortere det værste fra.

Det er ikke særlig svært

»Det giver god plads og mindre tid på opsamlingspladsen,« siger 1829 til en af de yngste førstekalvskøer. Der er kø ved vandkarret, så de bagerste står og hænger, mens de taler om, at der bliver slagtet mange køer på grund af kvoten i de hér dage.

Den unge ko er bekymret over, om hun ryger med vognmanden næste gang, da hun mener, at hun kun har 30 kg mælk, og hun under sidste malkning har hørt, at man ryger ud, hvis man har mindre. 1829, som er en af staldens ældste køer, har fået ni kalve og malker derudad med 49 kg mælk, prøver at berolige den unge ko ved at sige, at hvis hun bare sørger for at drikke nok af de rene vandkar midt i stalden, komme først igenem malkestalden, så hun får det bedste foder, undgå gylletsunamien bagved skraberens, og trække halen op, så yveret

ikke bliver fuldt af lort, tage de gode båse i den nye afdeling, hvor brystplanken ER monteret, og så i øvrigt stå stille under malkning, skal hun nok få lov at blive.

Jeg blander mig ikke i samtalen, men tænker, at den gamle ko har fattet en del, selvom hun bare er en gammel kasse. Ordet Livsproduktion har hun aldrig hørt om, men det er det, som hun taler om. Ved sidste gårdrådsmøde præsenterede kvægrådgiveren og Jens deres nye indsatsområde, som er holdbare køer. De havde regnet på besættningens livsproduktion, som cirka lå på gennemsnittet med 26.000 kg pr. ko, der var slagtet de sidste to år, men det var mest ydelsen som trak op – ikke køernes holdbarhed, som lå på 2,5 år.

Indsætterne på at forbedre køernes malke-år blev forelagt gårdrådet, og der var ivrig diskussion om antal nødvendige kvier, om det kunne betale sig at lave kvier til eksport, eller om Jens skulle oppe sig på reproduktionen, så der kunne køres forlænget laktation på førstekalvskøer, og flere af de gamle skulle insemineres med kødkvæg. Det blev en lang snak med fordele og ulemper, men når gamle kasser som 1829 kan finde ud af, hvordan man får lov at blive længe i besætningen, kan det da ikke være så svært?

Er det nu ferietid igen?

»Kan vi ikke bare tage (på ferie næste år), kan jeg næsten høre Knud fortsætte sin sætning, som han i stedet retter til »kan vi ikke bare tage...«.

Inger render rundt som en skoldet skid i en te-potte, ind og ud ad campingvognen, ud og kigger i dyngerne på gårdspladsen, finder mere grej at proppe ind i campingvognen – jo, alt er som alle de andre år! Familien skal pakkes i campingvognen, de skal af sted, og det er som altid kommet som en overraskelse for Knud.

I år er det også gået ud over fodermester Jens, da hans tur på festival måtte aflyses, da Knud mandag morgen proklamerede, at Inger havde bestemt, at på torsdag gik turen med campingvogn til Langeland – sådan fik Knud det i hvert fald udlagt, selvom han i flere uger havde kendt både afgangsdato og destination. Jens brokkede sig højlydt, men vi vidste alle, at når Inger havde talt, stod Knuds afgang ikke til at ændre, og Jens måtte passe køer i stedet for at tage på festival.

ERFA-mødet, som jeg ved skal være hér på gården på fredag, er sikkert ikke flyttet, og hvis det går som de andre gange, begynder kvægrådgiveren at ringe til Knud i løbet af ugen, og igen må Knud til at finde på lange forklaringer om, hvorfor det ikke kan blive.

SNYLTEHVEPSE
ROVFLUER
Specialister i fluebekæmpelse
Autoriseret rottesikring
ROV FLUEN
Professionel skadedyrssikring
Tlf. 75 75 63 48
rovfluen@rovfluen.dk

SVEND AAGE CHRISTIANSEN
LANDMANDENS TOTAL
ENTREPRENØR
www.saac.dk tlf. 98834244